

SECRETARIES

Descobrint les pròpies capacitats

MÒNICA NEVADO FERRÀ
ORIENTADORA LABORAL

Malgrat la situació actual de crisi econòmica, no s'hauria d'oblidar el propòsit o sentit que li donam a la nostra vida laboral, el perquè de tot plegat, quin significat té la feina. L'orientació professional i/o laboral hi té molt a dir al respecte. De vegades, per donar resposta a les nostres inquietuds o plantejaments necessitam una estimulació externa, i l'ajuda que pot oferir un orientador pot ser clau per agafar les regnes i donar un gir a la trajectòria seguida fins al moment. Tots els savis d'Occident i d'Orient coincideixen en afirmar que només és feliç qui es coneix a si mateix. Francesc Torralba, filòsof i escriptor català, diu que qui es coneix sap les potencialitats amagades del seu ser però també les seves fronteres i necessitats. Per tant, amb l'orientació hem d'ajudar la gent a trobar el seu objectiu vital, aquell que dóna sentit i recolza l'acció. Per això, haurem de fer una autoanàlisi: per a què estic fet?, què puc donar? Hem de poder descobrir les passions que té una persona; hi ha gent que es capaç de fer riure, i d'altres que saben donar consol, etc. De mica en mica, la persona haurà d'anar reduint la por i la inseguretat per anar creant un millor autoconeixement i descobrir, així, les seves pròpies capacitats.

De fet, si cada treballador hagués elegit la feina que el motiva, aquella que li dóna sentit, s'adonaria que és molt més feliç. És d'allò més curiós com, en temps de convulsió econòmica i política, han saltat les estadístiques de molts països per intentar mesurar la felicitat. El PIB, l'índex habitual que s'empra per a calcular l'activitat econòmica i, per tant, el progrés, no acaba de donar els resultats esperats, ja que el creixement econòmic no és sinònim de benestar social. I per això algunes persones, han creat un nou indicador que mesuri la felicitat, anomenat FIB (Felicitat Interior Bruta).

Perquè cap professió per ella mateixa fa feliç l'home, sinó que ho fa la manera en què l'exerceix, el fet d'aconseguir major felicitat a la feina també beneficia l'empresa. En definitiva, amb l'orientació laboral hem de poder arribar a descobrir l'univers en què la persona se sent còmoda i feliç, per després intentar afavorir la passió a partir de l'esforç i la disciplina.

Com cada any, els sindicats commemoram el 28 d'abril amb un doble objectiu: un record i un reconeixement a les persones que han perdut la vida i la salut a la feina sota unes condicions inadequades i, precisament per això, una jornada per posar en evidència que els danys derivats de la feina són evitables i que els empresaris i els poders públics tenen responsabilitats grans en la seva prevenció.

Aquest any, caracteritzat pels durs efectes de la crisi econòmica que patim des de finals de 2007, s'ha cobrat dia rere dia importants xifres de destrucció d'ocupacions i s'ha alimentat de les retallades en els drets dels treballadors/es i de la precarització de les relacions laborals. Les reformes promogudes pel Govern d'Espanya col·loquen els treballadors i treballadores en una situació més precària enfront del major poder que dota els ocupadors.

La necessitat de crear ocupació propicia que altres obligacions o deures envers els treballadors cedixin en importància. L'estímul a la creació d'ocupació i riquesa contribueix, en certa manera, a fer que les autoritats siguin més laxes en exigir el pagament de sancions per infraccions o que els controls siguin menys exigents. Les reformes legals i l'impuls de les mesures preventives des de l'entrada en vigor de la Llei de prevenció de riscos laborals, i dels programes nacionals o territorials per a l'estudi i el control dels danys del treball, han afavorit el descens continuat dels índexs de sinistralitat.

Però cal tenir en compte que amb la crisi dels últims dos anys ha disminuït la intensitat de mà d'obra en sectors de més risc i accidentalitat, alhora que han estat expulsats del mercat els treballadors temporals o que reforçaven les demandes en moments de més intensitat de feina. **Tot això contribueix al descens en les xifres de danys, però no ens pot dur a abaixar la guàrdia;** les circumstàncies d'un moment de baixa productivitat no ens poden fer confondre la perspectiva i que tinguem la idea que s'ha guanyat la batalla contra la sinistralitat. Es continuen **registrant xifres elevades i inacceptables d'accidents i malalties professionals.**

28 d'abril de 2011

Amb sindicats la feina és més segura

Per la plena ocupació, sense renunciar a la seguretat i la salut en el treball

A Espanya moren cada dia 2 treballadors/es com a conseqüència de la seva activitat laboral, 13 pateixen un accident de treball greu durant la seva jornada, i 1.503, un accident lleu. Igualment, cada dia 46 persones són víctimes d'una malaltia professional a Espanya. Tot això sumat a un subregistre creixent de malalties i d'ocultació de danys.

Per tant, sense un sistema ben assentat de prevenció amb la implicació de tots els participants, no obtindrem uns resultats en què l'absència de dany sigui l'objectiu d'excel·lència.

No és concebible que la declaració de malalties professionals amb baixa hagi disminuït en paral·lel a la caiguda dels accidents, ja que, en el cas de les malalties, des de l'exposició als efectes hi ha un període de latència

d'anys, per la qual cosa no es pot manifestar un resultat tan evident de descens en un espai de temps tan curt després de l'exposició. Molt més encara si tenim en compte que les malalties professionals sense baixa, és a dir, sense cost, han augmentat enormement. Tampoc és admissible que l'epidèmia de les persones exposades a l'amiant quedi silenciada en el dol de les famílies que perden els seus membres sense que hi hagi una compensació, un reconeixement, una acció col·lectiva i un treball seriós i en profunditat per posar límit a aquest problema de salut pública i tractar adequadament les víctimes, l'únic «delicte» de les quals va ser conviure amb unes matèries i substàncies que varen anar minant la seva integritat física. El mateix que passa amb els malalts per l'amiant suc-

ceeix amb els càncers laborals, la sensibilització per exposició a productes químics, etc. Malgrat que des de Sanitat es reconeixen més de 12.000 morts anuals per càncers professionals, la falta de registre i coneixement exhaustius de les seves causes fa que la prevenció i la reducció d'aquesta mena de morbiditat sigui molt difícil.

Les males condicions de feina estan privant de qualitat de vida a les persones exposades, condicions que ja no només se cenyeixen als treballs en sectors com la mineria, sinó que han aflorat més casos en altres àmbits com ara la construcció, la manufactura industrial i altres. Les hipoacúsies o sordeses professionals i els problemes osteomusculars són dolències físiques que castiguen inexorablement els treballadors i treballadores i que han de ser motiu d'atenció prioritària pels poders públics.

Avui dia es té consciència d'altres danys que, encara que denominam emergents, sempre han acompanyat l'ésser humà en la seva activitat productiva, els anomenats riscos psicosocials: treball per torns, ritmes de treball a demanda, competitivitat, retribució per objectius, precarietat i alta rotació en les ocupacions, manca de seguretat en els llocs de treball, atur... Tots models d'ocupació i d'organització del treball que propicien **que les empreses siguin medi de cultiu d'agents «patògens» que produeixen malalties** com ara l'estrès; la fatiga crònica; l'envelliment prematur; la síndrome del cremat; o la violència en el treball.

L'objectiu de crear ocupació per **donar feina al màxim nombre de persones** actives que manquen d'una ocupació remunerada, **no ens pot dur a abaixar la guàrdia.** Encara que **aquest objectiu és inajornable**, també ho és el fet de garantir que qui va a la feina hi torni en les mateixes condicions físiques i psíquiques en què hi ha anat; és més, la feina ha de servir perquè **les persones satisfacin** les seves necessitats de forma digna i raonable. Per a això, **les condicions de treball** han de permetre la participació constant i la manifestació permanent dels aspectes de millora per part de qui fa l'activitat productiva, **amb la finalitat d'augmentar-ne la seguretat.**

Actes organitzats a les Balears amb motiu de la commemoració del Dia Internacional de la Salut i la Seguretat en el Treball

Palma

Horari 9.30-14.00h: Concentració de delegats, lectura del manifest i Taller teoricopràctic d'actuació de suport vital bàsic en primers auxilis.

Menorca

Horari 9.30-14.00h: Concentració de delegats, lectura del manifest, i presentació de l'estudi «Diagnòstic sobre la situació de les malalties professionals a les Illes Balears», elaborat per la Secretària de Salut Laboral de CCOO Illes Balears.

Eivissa

Projecció de la pel·lícula "La suerte dormida" sobre un accident laboral i debat posterior.